

Vogeltrip Portugal van 12 t/m 23 Mei '08

Maandag 12 Mei

Vanuit een warm Nederland reisden we in het holst van de nacht naar een aanzienlijk koeler en aangenamer Portugal. De wekker was om 2.00h 's nachts afgegaan en na een vroeg glas thee stonden Kees, die de avond ervoor al was gebracht, en ik klaar voor het avontuur. Peter de buurman bracht ons vervolgens naar Schiphol. Na het inchecken, het inslaan van een half litertje Bols, een kop koffie en wat rondhangen, konden we het vliegtuig in. Vliegen was er nog even niet bij want dat kwam pas aan de orde na dik 20 minuten taxiën. Voor mijn gevoel zaten we toen bijna in Haarlem. Nauwelijks opgestegen zagen we de zon opkomen en die bleven we ook in Portugal zien. Het was bij aankomst schitterend weer. Temperatuur een aangename 20 graden. We werden prive naar ons appartement gebracht maar eenmaal aangekomen bleken we zo vroeg te zijn dat we nog niet konden inchecken.

We konden er niet eens in dus koffers op de stoep en maar eens rondkijken. En de eerste indruk was niet verkeerd. Overall rond het complex zingende Eurokanaries en Kleine Zwartkoppen. Het bleek dat het gebouw aan de rand van het natuurpark Rio Formosa stond. Het is een natuurgebied dat zich over 50 kilometer langs de kust uitstrekt en het bestaat uit lagunes, ruigte, zoutpannen en hier en daar een

wat hoger en droger deel. Eb en vloed hebben vrij spel dus er is veel dynamiek in het gebied. De foto geeft hiervan een aardig beeld. Na een half uurtje werd de deur geopend en dachten we te kunnen inchecken. Niet dus. Er werd nog aan onze kamers gewerkt dus we waren nog niet welkom. We konden wel onze koffers kwijt en zijn toen eerst maar eens het dorpje ingegaan om wat rond te kijken en een boodschapje te doen. Teruggekomen en ingeschreven, bleek dat we 3-hoog zaten met een fraai balkon vanwaar we uitkeken over een mooi deel van het gebied. Tussen ons onderkomen en het natuurgebied lag alleen een weggetje en een strook gazon en daarachter een trage rivier die onder invloed van eb en vloed stond. Een van de eerste vogels die we er zagen waren twee Steenuiltjes die op daken van half ingestorte

schuurtjes zaten. Pal daarop hadden we twee Vorkstaartplevieren en een Hop die onder ons balkon fourageerde. Het beestje liet rustig toe dat we hem veeuwigden. Om een idee te geven van de soorten die we als "balkonsoorten" mochten bijschrijven volgt een kleine opsomming. Dwergstern, Veld- en Kuifleeuwerik, Wulp en Regenwulp, Turkse Tortel, Vale en gewone Gierzwaluw, Huis- en Boerenzwaluw, Strand- en Bontbekplevier, Steenloper, Drieteen- en Bonte Strandloper, Tureluur, Ooievaar, Ekster, Huismus, Kleine Zilverreiger, Iberische Gele Kwik, Kluut en Steltkluut, Aalscholver, Kleine Mantelmeeuw, Geelpoot- en Kokmeeuw, Merel, Zwarte Spreeuw, Putter, Scholekster en Bosruiter. Als het eb was kwamen er langs de rivier prachtige slikranden vrij en dan kwam je ogen te kort. Nadat we een beetje waren gesettled zijn we het gebied ingelopen en dat leverde nog meer soorten op. 3 Lepelaars, ca 40 Bonte Strandlopers, Grutto's en Rosse Grutto's, Kanoeten, Zilverplevieren en 7 Iberische Gele Kwikken, enkele Kleine Strandlopers en af en toe overvliegende en roepende Bijeneters. Een bizarre verschijning waren Wenkkrabben die met hun ene monsterlijk

uitgegroeide schaar vrouwtjes lokken door letterlijk met hun grote schaar te wenken. Bizar gezicht. De andere schaar is normaal van afmetingen en daarmee brengen ze voedsel naar hun monddelen. Die beestjes zien er echt een beetje luguber uit met ogen op steeltjes. Weer "thuis" en aan ons eerste biertje, werden we blij verrast door 61 invallende en luid roepende Flamingo's. Een andere aansprekende balkonsoort waren Jan van Genten. Omdat we zo hoog zaten konden we over een lage duinenrij de zee zien en pikten zodoende ook

nog leuke soorten mee. De Jan van Genten waren vooral wat later in de middag actief. De laatste dagsoorten waren Wilde Eend en tijdens ons avondeten nog Oeverzwaluwen over de boulevard. Deze eerste dag had een mooi aantal vogels opgeleverd en deed hebberig naar meer verlangen.

Dinsdag 13 Mei

De volgende morgen was het even schrikken. Het bleek zwaar bewolkt weer te zijn met van tijd tot tijd regen. Eerst maar eens een ontbijtje en dat werd af en toe aangenaam onderbroken door nieuwe soorten. Krakeend, Grauwe Gors en als absolute klapper twee overvliegende Alpengierzwaluwen. Toen het regengeweld wat was afgenomen zijn we naar een bloemrijk weilje gelopen en daar zagen we onze eerste Roodkopklauwier. Verder hier een overvliegende Ijsvogel, 2 x een Griel en Koolmees.

Hierna zijn we naar het dorpje gegaan voor een prima engelse brunch. Worstjes, bacon, toast, eitje en heerlijke koffie. We konden er weer even tegen. Teruglopend naar huis via het bloemenweilje hadden we Groenling, meerdere Oranje Luzernevlinders, 1 behoorlijk grote heel dooie slang, Grauwe Gorzen en weer Roodkopklauwier. Doorlopend naar de rivier achter ons appartement kon ik aardige plaatjes

schietsen van een Dwergstern en een erg verliefd paartje Dwergstern. De hele dag door stropen ze het gebied af op zoek naar kleine visjes en dat gaat gepaard met veel geroep en gekrijs.

Kanoeten en ander steltlopervolk proberen ook aan de kost te komen en op een of andere manier zijn de meeste vogels niet buitengewoon schuw zodat het met enig geduld lukt om er soms aardige prentjes van te maken. De Kanoeten zien er trouwens schitterend uit in hun zomertenuue. Tijdens de namiddagborrel nog een Blauwe Reiger. Leuk is een klein boompje onder ons balkon waarin vaak voor kortere of langere tijd een Eurokanarie, Huismus, Putter of Kleine Zwartkop zit. Komende dagen ga ik vanaf het balkon proberen wat plaatjes te maken van die kleine zangertjes want in tegenstelling tot de steltjes zijn de zangers tamelijk van de schuwe. 's Avonds in Cabanas vonden we na wat zoeken een aardig portugees restaurantje waar de vrouw van de eigenaar de koksmuts ophad. We kozen de gegrillde zalm en om weg te spoelen een fles VINO Verde die lekker koud geserveerd werd. De zalm bleek van topkwaliteit en werkelijk ontzettend lekker. Ondanks de verregende ochtend kon deze dag door de prima afsluiting toch als "prima" de boeken in.

Woensdag 14 Mei

Deze dag startte qua weer een stuk beter. Half bewolkt, lekker fris weer. Vanaf ons balkon al weer meteen een paar klappers. Een roepende Wielewaal die Kees ontdekte in de top van een Cypres. Even later kwam een Blauwe Ekster over die er pestend naast ging zitten. Bakkeleiend vlogen ze samen weg. In het tegenoverliggende natuurgebied gebeuren soms rare dingen. Met veel geblaf stroopten vier honden het terrein af daarbij alles en iedereen opjagend inclusief de Flamingo's. Later zwommen ze de rivier over en verdwenen. Tegen tien zakte we even af naar de receptie om onze

huurauto in ontvangst te nemen. Acht dagen lang zullen we ons verplaatsen in een Fordje. Ons eerste reisdoel was Quinta do Lobo. Het gebied maakt deel uit van het Rio Formosa nationale park en ligt onder de rook van Faro en het vliegveld aldaar. Onze lijst werd hier stevig aangevuld met zeer gewenste soorten. We hadden er Purperkoet, Woudaap, Grote Karekiet, Waterhoentje, St Helena Fazantje,

een badderende Kleine Zilverreiger, Koereiger, Fuut, Dodaars, Meerkoet, Boomkruiper, Krooneend, Krakeend, Tafel- en Wilde Eend en erg veel Blauwe Eksters, Stelkluten en Kluten. Een vogel konden we niet determineren. We zagen een schitterende gele vogel die in eerste instantie deed denken aan een Zwartkopgors.

Echter geen bruine rug maar donkergrijs/witte gestreepte vleugels, citroengeel lijf met zwarte kop en roestbruine staart. Kees meende gelezen te hebben dat het om een geïntroduceerde afrikaanse Wevervogel zou gaan. Jammer dat het niet lukte er een foto van te maken. Napluizen en navragen

thuis leerde ons dat het om een Zwartkopwever zou gaan. In het gebied liggen veel slenken en plasjes en de hiernaast afgebeelde Kluten en Strandplevieren maken graag gebruik van de slikkige oevers om te fourageren. Voor vogelaars is dit gebied echt kicken vanwege de diversiteit aan vogels. De herrie van het op korte afstand liggende vliegveld van Faro deert de vogels blijkbaar niet in het minst. Wat verbazing wekt zijn de Ooievaars die overal aanwezig zijn en voor je gevoel soms griezelig dicht in de buurt komen van landende of opstijgende vliegtuigen. Op het eind van de middag zijn we weer op weg naar

huis gegaan waarbij we door een klein navigatiefoutje van Kees bijna in Spanje terechtkwamen! Thuisgekomen en met een biertje namijmerend op ons balkon konden we weer terugkijken op een geslaagde dag. Morgen zullen we de oostelijke kant van de Algarve met een bezoek gaan vereren.

Donderdag 15 Mei

Beetje uitgeslapen vandaag maar rond 7.30h stonden we weer naast ons bedje. Na het ontbijt gaan we oostwaarts richting Spanje. In het grensgebied ligt een ander prachtig natuurgebied rond de vestingstad Castro Marim. Er wordt op beperkte schaal nog iets aan zoutwinning gedaan en op de hogere delen liggen verspreid wat boerderijen. Over dijkjes kun je er lekker dwalen langs waterpartijen en bloemrijke hellingen met wat fruitbomen. Het leuke is dan dat je links watervogels ziet en rechts bijv.

Rode Patrijzen of Zuidelijke Klapekster. We vonden er weer een aardige verzameling leuke pieten en pietjes. Visarend, Audouinsmeeuw, Dunbekmeeuw, Zwarte Stern, Kleine Plevieren, Drieteen- en Bonte Strandlopers, Bruine Kiek en naar schatting zo'n 300 Flamingo's. De Audouinsmeeuw was een nieuwe soort voor ons en het zijn

werkelijk schitterende vogels met hun donkerrode snavels en donkere ogen. Er zaten er zo'n 40 en een aantal zaten er op hun nest. Het is dus ook een broedgebied voor deze soort. Op de foto's bleken naderhand goed afleesbare ringnummers te staan. Ook de Rode Patrijzen mogen gezien worden met hun witte wangen en zebraflanken. We telden er in totaal zes. Daarnaast hadden we nog 2 Grote Lijsters, Ooievaars broedend in bomen en op schuurtjes, een Zuidelijke Klapekster en op een draad zaten 6 kennelijk kort daarvoor uitgevlogen jonge Kuifleeuweriken. Je komt in het gebied door vanaf Vila Real de Santo Antonio, (de naam alleen al wekt verwachtingen), in de richting van Castro Marim te rijden, 2^e zandpad links inslaan en parkeren bij boerderijruine. Absolute aanrader. Toen was het al weer tijd om huiswaarts te keren en konden we vervolgens noch een leuke balkonsoort beschrijven: langs de rivier fourageerde een Ralreiger. 's Avonds kozen we nog maar weer eens voor de gegrillde zalm, uiteraard met een fles Vino Verde, broodje vispaté vooraf en koffie met ijssoesjes, overgoten met chocoladesaus, toe. Dat alles voor de vooroorlogse prijs van krap 30 eurootjes met z'n tweeën.

Vrijdag 16 Mei

Vandaag worden we wakker onder een loodgrijze lucht waaruit het even later gaat plenzen. Rond het middaguur toch maar even de auto gepakt om in het nabije natuurgebied wat rond te kijken. Je komt er door even voor Tavira de borden Forte do Rado te volgen. Het is een gebied waar je lekker kunt struinen maar dan wel als het droog is en dat was het niet en werd het ook niet. Wel hadden we er een nieuwe soort bij: een gewone Tapuit. Voor die dag was het de enige nieuwe soort. Omdat het bleef regenen zijn we maar weer op huis aan gegaan om naderhand, toen het ietsjes beter werd, nog maar eens het gebied bij het appartement in te duiken. Gauw vergeten deze dag.

Zaterdag 17 Mei

Vandaag staan we er al vroeg naast omdat we noordwaarts het binnenland in willen. Het reisdoel is oa Mertola dat midden in een groot nationaal park ligt genoemd naar de grensrivier met Spanje, het Park Guadiana. Onderweg steeds even gestopt waar dat kon en op die manier harkten we een aantal leuke soorten bij elkaar. Bij een van die stops kregen we een prachtige man Wielewaal in beeld die

open en bloot in een dode boom vreselijk mooi zat te wezen. Ook hier kreeg hij gezelschap van een Blauwe Ekster die hem begon te pesten. Blijkbaar hebben deze mooie vogels het een beetje op elkaar gemunt. Wederzijdse jalouzie? Iets verder zagen we vanuit de auto een Kuifkoekoek langs de weg vliegen. Volgende stops leverden achtereenvolgens op: Grote Bonte Specht, Zomertortel, Roodborsttapuit, Bijeneters, Rode Patrijzen, Spaanse Mus, Gaai en nog veel meer Blauwe Eksters. Bij een brug over een beek hadden we meerdere Rotszwaluwen en de Roodkopklauwieren lieten zich ook veelvuldig zien. Bij genoemde brug zaten ook Waterschildpadden en 2 Witte Kwikken. Bij een dorpje,

Mesquita geheten, betrapten we een flinke slang van ca 1,5 meter die de weg over wilde steken. Toen we stopten en uitstapten koos hij het hazenpad. Rare zin eigenlijk, een slang die het hazenpad kiest. Van een engelsman die in genoemd dorpje woonde, hoorden we dat hij de dag ervoor langs de weg naar Castro Verde, veel roofvogels had gezien. We gooiden ons programma dus wat om en gingen op weg richting C V. Een eindje op weg zijnde zagen we tijdens een stukje stapvoets rijden vanwege allerlei pietjes in struiken langs de weg, drie grijsblauwe vogels wegvliegen. Donkere staart en vleugels en grijsblauwe rug: geen twijfel mogelijk, 3 Blauwe Rotslijsters. Bij een volgende stop werd het nog spannender. We zagen een grote rover met grote witte ondervleugelvlekken en een witte staart met zwarte eindband, aangevallen worden door een Buizerdgrote andere rover. Spanwijdte van deze rover was iets groter dan de helft van de eerstgenoemde. We waren getuige van een potje pesten van een waarschijnlijk 2^e jaars Steenarend door een Buizerd. Magnifiek schouwspel. Vlak daarop zagen we met enige moeite in een struik een zich verstoppende Provençaalse Grasmus. Via Mertola vervolgden we onze reis richting Castro Verde en na een km of 20 stopten we even omdat er een mooi rietomzoomd meer langs de weg lag. Plassen van dit formaat in een verder droog gebied staan meestal wel borg voor aardige soorten. Dat was ook dit keer het geval. Van een afstand hoorden we al een Grote Karekiet zingen. We zijn daarna een heuveltje opgelopen en hier hadden we vervolgens enige enerverende uurtjes. Het begon met een Dwergarend lichte fase die onophoudelijk werd aangevallen door een prachtige adulte Grijsze Wouw. Mijn en Kees' eerste waarneming van deze soort. Hierna kwamen af en toe Bruine Kieken langs, 2 Roodstuitzwaluwen, 1 Paapje, en eerst een enkele en daarna 2 samen overzwevende Zwarte Wouwen. Die werden gevolgd door wederom eerst een enkele en daarna 2 thermiekende Vale Gieren en dat allemaal op redelijk korte afstanden. De rij rovers werd gesloten door Torenvalk en Sperwer. Ik ging volledig uit m'n dak van al dat moois. Toen we ons eindelijk konden losrukken van die gouwe plek hadden we op weg naar huis nog een Raaf, eerst zittend op een paal en daarna soepeltjes wegvliegend. Na de baaldag van gisteren was dit een absolute topdag met 21 nieuwe soorten. De totaalscore is nu 115 soorten. Omdat de benzine in Spanje 40 cent goedkoper is dan in Portugal zijn we in Spanje, in Ayamonte, gaan tanken. Van het kwartje van Kok hebben ze daar nog nooit gehoord, je betaalt er € 1,07 voor een liter. 's Avonds gegeten in de "Irish Pub" waar echter een volbloed hollandse meid de hapjes en drankjes serveert. Guillette wierp zich op als onze persoonlijke gezelschapsdame en dat werd hooglijk door ons op prijs gesteld. Op de avonden dat we er gingen eten zijn we niets te kort gekomen. Guillette nogmaals bedankt. Overigens had Kees die avond lamsspareribs en ik een heerlijke irish stew. Natuurlijk een flesje wijn erbij en koffie toe. Prima dag.

Zondag 18 Mei

Deze dag zal dat predikaat helaas niet krijgen. De dag begon met redelijk weer maar al snel trok het deels dicht. Het plan was om naar Ludo, vlakbij Faro te gaan maar de kaart klopte niet zo erg op dat punt. Uiteindelijk bleek dat je er via een lang zandpad kon komen maar dan wel wandelend. Daar hadden we deze dag even geen zin in maar niet ver daar vandaan vonden we wel een plek met oa St Helena Fazantjes waarvan we ook nog wat plaatjes konden maken. Geen topkwaliteit maar het is al heel wat als je ze even voor de lens krijgt. Vanaf deze plek hadden we ook nog een

Buizerd (die zijn echt niet dikgezaaid in de Algarve), Gaai, Kleine Zwartkop, Cetti's Zanger, Nachtegaal, Putters en Ooievaars. De Cetti's Zangers bleken er een soort volumeknop te hebben. Soms barstten ze explosief uit maar andere keren wisten ze een tamelijk beschaafd geluid te produceren. We zijn daarna noordelijk uit gereden de bergen in met in ons achterhoofd misschien wat rovers of Blauwe Rotslijsters maar niks van dat al. Prachtige route dat wel met eindeloze haarspeldbochten maar onze inspanningen werden niet uitbetaald in spannende soorten.

Als nieuwe soorten hadden we Zwartkop en Tuinfluiter. Een Nachtegaal liet zich prachtig horen langs een beekje met riet aan weerskanten dat door een bebost dal stroomde. Het beestje had verstand van akoestiek want het echode mooi rond. Op zeker moment begon een voor ons onbekende zanger ook mee te kwelen met een karakteristieke riedel die steeds herhaald werd. De vogel liet zich helaas niet echt zien dus moesten we het doen met het geluid. De zang had een beetje het uitgesprokene van een Zwartkop maar de basismelodie was heel anders. Toen we later thuis het geluid trachtten thuis te brengen kwamen we nog het dichtst in de buurt van Westelijke Orpheusgrasmus maar toch ook weer niet helemaal. Jammer dat ik er geen geluidsopname van heb gemaakt. Het biotoop klopte trouwens perfect voor Westelijke Orpheusgrasmus. Weer thuis in Nederland kan ik na ruggespraak met Hans er rustig vanuit gaan dat we inderdaad Westelijke Orpheusgrasmus hebben gehoord. Al met al een redelijke dag en die werd traditioneel natuurlijk weer afgesloten met een etentje en weggespoeld met een lekkere fles wijn. Conclusie: van vogelen word je alcoholist!

Maandag 19 mei

De laatste week is ingegaan. Na het ontbijt zijn we met prachtig weer nog maar eens richting Castro Marim gegaan. Deze keer pakten we het stuk tussen de rivier en het plaatselijke fort. Helaas bleef er van het aanvankelijk mooie weer weinig over. Half bewolkt met een straffe wind uit het noorden. We zagen er 5 Bruine Kieken en een Torenvalk, verscheidene Rode Patrijzen, 2 Zuidelijke Klapeksters, enkele Grauwe Vliegenvangers, in totaal ca 15 Roodborsttapuiten, Putters, Koereigers en een Zwarte Kraai. Het was onze eerste! En wat te denken van twee gewone Spreeuwen want die hadden we ook nog niet. We zien overwegend hun zwarte familieleden maar dat is natuurlijk niet zo gek zo dicht bij Afrika. Als extraatje liepen we een familie Brilgrasmus tegen het lijf. Blijkbaar ging het om een zojuist uitgevlogen nestje want er zaten ook enkele jonkies bij. Pogingen om een plaatje te maken van het gelukkige gezinnetje strandden door de beweeglijkheid van de familie en de harde wind. De Klapekster zal op een fotowedstrijd ook nooit een prijs winnen maar de analfabeten onder ons weten nou in ieder geval waar het in de tekst over gaat. Toen we in dit gebied een beetje waren uitgekeken zijn we nog eens teruggegaan naar een eerder bezocht gebied. Omdat het de dagen ervoor flink geregend had kwamen we nog bijna vast te zitten. Mijn legendarische stuurmanskunst voorkwam dat gelukkig zodat Kees niet hoefde te duwen. Bofkont! We brachten nog eens een bezoekje aan de Audouins Meeuwen en Kees telde er dit keer 47. We ontdekten ook nog een late Krombekstrandloper die nog helemaal in winterkleed was. Egaal grijze rug, oogstreepje en een prachtig lange gekromde snavel. Laat beest, zeker iets met z'n hormonen. Na nog wat plaatjes van Drieteentjes vonden we het welletjes en zijn huiswaarts getogen. Vandaag 5 nieuwe soorten en dat brengt de score op 123. Niet indrukwekkend maar we hoeven ons niet meer te schamen. Ik had iets meer verwacht maar ja, voor de trek zijn we natuurlijk al aan de late kant.

schamen. Ik had iets meer verwacht maar ja, voor de trek zijn we natuurlijk al aan de late kant.

Dinsdag 20 Mei

Deze dag begon voor de verandering maar weer eens met regen. Echt kniezen is er natuurlijk niet bij met zo'n uitzicht, we kunnen droog en wel gewoon doorvogelen. De glazen schuifpuien open en de pietjes dienen zich vanzelf aan. Halverwege de ochtend klaarde het wat op om vervolgens halverwege de middag weer dicht te trekken. Tijdens de droge periode zijn we het hiernaast getoonde gebied ingetrokken. Bij de ruïne van Forte do Rado vonden we zo'n 15 Kneutjes en natuurlijk weer veel Putters, Eurokanaries en Kleine Zwartkoppen. Pogingen om die snelle grasmussen te fotograferen

hebben tot nu toe niets uitgehaald maar ik blijf het proberen. Zelfs postend in de buurt van hun nest weten ze zich steeds te drukken bij het aan en afvliegen. In een min of meer afgesloten ruig en nat gebiedje vonden we twee nieuwe soorten. Schrik niet, een Winterkoninkje en een Kleine Karekiet. Dat brengt de stand op 125 soorten en daar hebben we hard voor moeten werken. Terugrijdend naar huis zagen we onze "Balkonsteenuil" vlak voor ons via een kapotte pan naar binnen wippen. Hij zal ons wel nagekeken hebben. 's Avonds voor de zoveelste keer bij meneer Solmar gegeten. Eenkennige Kees ging weer voor de zalm maar ik schuw het experiment niet en koos voor gegrillde inktvis. Was niks mis mee maar de zalm wint het toch.

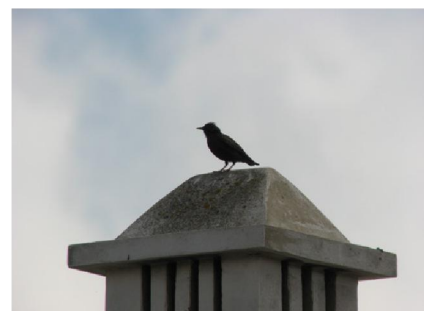
Woensdag 21 Mei

Het weer lijkt wat op te knappen, licht bewolkt en een aangename temperatuur. Dit wordt de laatste dag dat we de auto hebben en die moet afgetankt worden ingeleverd dus we gaan nog maar een keer naar Castro Marim aan de Spaanse grens omdat we dan goedkoop kunnen tanken in Spanje. Die dag zullen we € 1,08 betalen voor een liter. Bij aankomst in het gebied wachtten de Steltkluten ons al op. Die zitten trouwens overal waar maar een beetje water is. We reden door tot een heuvel die aardig uitzicht bood op het uitgestrekte omringende gebied. We waren mooi op tijd want we hadden vrij kort na aankomst een mooie Dwergarend lichte fase, enige tijd later gevolgd door nog een exemplaar. De eerste kwam op ca 50 meter over ons heen waarbij elk detail prachtig was te zien. Zo mooi had ik deze soort nog niet eerder gezien. Ook de Slangenarenden lieten zich uitgebreid bewonderen. Gedurende de eerste uren hebben we er meerdere gezien. Tussen de arenden door wickelden er ook 5 Bruine Kieken boven het gebied, mannen en vrouwen. Even na het middaguur zagen we 3 Kieken bij elkaar maar eentje was beduidend kleiner dan de andere twee.

Deze vogel was ook veel lichter. Het bleek te gaan om 2 ♀♀ Bruine Kiek en een ♀ Grauwe Kiek. Deze dame begon op zeker moment de veel grotere ♀ Bruine Kiek aan te vallen en dat deed ze nogal fel. Schitterend schouwspel. Tussen de bedrijven door vermaakten we ons met pogingen om Roodborstta-puiten, Grauwe Vliegenvangers en voluit zingende Putters te fotograferen. De lijst roofvogels kan nog worden aangevuld met Buizerd, Torenvalk en Steenuiltje. In totaal 7 rovers. Dan tel ik een Koereiger nog niet mee die aan de zuid-oostkant van een dichtbijstaand gebouw langs de muur patrouilleerde. Toen hij toehapte zagen we waarom hij hier op deze manier naar prooi

zocht: hij had een behoorlijk aan de maat zijnde hagedis in z'n snavel. Pogingen om de familie Brilgrasmus te fotograferen mislukte helaas voor de tweede keer om de eenvoudige reden dat ze er niet meer waren. Mislukken is trouwens inherent aan digiscopen. De omstandigheden zijn bijna nooit ideaal. Het licht is te hard of het is te somber en we hebben veel last van harde wind gehad. De zangertjes zijn vaak schuw en het blijft een feit dat digiscopen veel tijd kost en die tijd heb je vaak niet. Ik heb enkele keren vurig teruguit gebeden als me weer een potentiële wereldplaat door de neus werd geboord vanwege het voortijdig opvliegen van mijn beoogde model. Gelukkig waren er af en toe vogels die wel even wilden poseren zoals deze Zwarte Spreeuw maar een uitzondering bleef het. Een

andere manier was je lekker verstoppertje op het balkon en stiekem door de spijlen heen de pietjes fotograferen die zich in een boompje waagden dat pal onder ons balkon stond. Op deze manier is de hiernaast afgebeelde Eurokanarie voor het nageslacht veiliggesteld. We moesten deze dag nog een kleine teleurstelling wegslikken. We ontmoetten een Portugese vogelaar die de omgeving van Castro Verde goed kende. Toen hij hoorde waar wij een halve dag hadden doorgebracht vertelde hij dat 10 km verderop een soort reservaat was waar Grote en Kleine Trap, Kalander- en Teklaleeuwerik en Witbuik- en Zwartbuikzandhoen absoluut niet zeldzaam waren. Grijs Wouw kon

er veelvuldig gezien worden en met wat geluk ook Havikarend. Rode Wouw was alleen tijdens de wintermaanden regelmatig te zien. Om mijn verdriet compleet te maken scheurde, voor de deur van ons appartement, een plastic zak waarin Kees een zojuist aangekochte fles wijn vervoerde waardoor de fles met een ziekmakende krak op het plaveisel belandde en de inhoud voor ons als verloren beschouwd moest worden. Hoeveel tegenspoed kan een mens hebben? We hebben het maar op een zuipen gezet met dat wat nog in de koelkast was achtergebleven en dat was gelukkig nog aardig wat.

Donderdag 22 Mei

Al weer de laatste volle dag. 's Morgens eerst de huurauto weer ingeleverd. In 8 dagen hebben we krap 800 km met ons Fordje afgelegd. Voor het vogelen heb je hier absoluut een auto nodig. De leuke gebieden liggen ver uit elkaar en met een fiets doe je hier weinig ook al omdat je gewoon op autowegen moet fietsen. De laatste dag hebben we wat rond ons onderkomen gezworven. We liepen oa een Koninginnepage tegen het zwaar gehavende lijf. We

hebben haar of hem evengoed nog zien vliegen. Waarschijnlijk een narrow escape bij een vogelaanval. Een andere vlinder is hiernaast afgebeeld en is volgens mij een Bont Zandoogje maar Kees heeft z'n twijfels. Hans zal zoals gewoonlijk wel weer uitkomst moeten bieden. (Hans heeft later bevestigd dat het om een Bont Zandoogje gaat) Zwerfend door het gebied kwamen we ook weer in de buurt van het terreintje waar we eerder Kleine Karekiet hoorden. Nu zaten er ca 8 St Helena Fazantjes. Leuk dat die beestjes zo dicht bij onze tijdelijke behuizing blijken voor

te komen. Buiten de Kleine Karekiet zaten er ook enkele Cetti's Zangers. Waren alle vogels maar zo makkelijk via hun stembanden op naam te brengen. De ochtend was trouwens begonnen met drie groepen van in totaal 300 Flamingo's die door een gemotoriseerde hangglijder waren opgejaagd. Die #_/. '\$*- kerel, en dan druk ik me nog zacht uit, knorde vrolijk met z'n lawaaimasjien laag over het natuurgebied daarbij alles op de wiken jagend. Ik heb een beetje het idee dat natuurbehoud en respect voor de natuur bij veel mensen hier geen hoge prioriteit heeft. Er is zoveel natuur dat deze houding nog wel te begrijpen is ook. Onze jacht naar leuke plaatjes is vandaag geëindigd met een laatste verwoede poging om een Kleine Zwartkop vast te leggen. Geen echt doorslaand succes maar met enige moeite is te zien wat het moet voorstellen. Ik heb daarbij wel de hulp moeten inroepen van meneer Photoshop. Zoals te zien is op het plaatje, sluit het weer aardig af. Gehele dag zonnig maar nog steeds veel wind van zee en dat houdt de temperatuur rond de 20 graden. Op deze laatste dag de balans opmakend kan ik terugkijken op een geslaagde vogelvakantie. We hebben voor onze 127 soorten echt wel wat moeten doen maar met 7 splinternieuwe soorten ben ik niet ontevreden. Ik sluit niet uit dat we hier nog eens terugkomen maar dan wel enkele weken vroeger. Watervogels waren niet dik gezaaid en dat zou volgens beschrijvingen van collegavogelaars op internet tijdens de trektijd heel anders moeten zijn. Dat zullen we dus nog een keer moeten controleren! We hebben de vakantie en de dag in stijl afgesloten in de Irish Pub waarbij we weer verwend werden door Guillette, ons zonnetje uit Hengelo. Morgenvroeg worden we om 5.00h opgehaald en we vliegen om 7.40h. Rond 11.30 zullen we weer in Nederland terug zijn. Kees, inpakken. Het zit er echt op en straks komt de vloed weer opzetten!

